

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-03-19)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-03-19)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 113. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000066.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 19de Marts 1809.

Da jeg omsider engang en Søndag-Eftermiddag er Herre over mit Huus og min Tiid, saa vil jeg ikke lade den gaae forbi uden endelig engang at skrive min gode, kiære Veninde nogle Linier, skiøndt jeg er „søndagstræt". — I Mandags Morges havde jeg to store Glæder, den eene, at min Indqvartering forlod mig, den anden, at jeg fik et Brev fra min Niece, der ikke var klynkende, men faae ret liveligt og glad ud. — Jeg har da i den forløbne Uge havt nogle meget arbeidsomme og ret fornøjelige Dage. Vel kunde der være Noget at klage over ved en Tilstand, da jeg enten intet Menneske har at tale med, uden Jfr. Ruhe og de Bønder, der komme at faae Attester og dsl. hos mig, eller ved Indqvartering bliver rigelig lyksaliggjort med Conversation. Ogsaa vil det undertiden minde mig, at jeg vel engang havde lovet mig, at Kiærlighed og Venskab skulde skaffet mig lykkeligere Dage; men jeg vil ikke klage — jeg veed, at det kun er de Jordiske, hvis Hjerte Jorden kan tilfredsstille, og jeg har ogsaa vundet Meget, som jeg tilforn ikke havde lovet mig. Desuden, dersom det er uværdigt at lade sig forvirre af Livets Glæder, saa er det vel ligesaa uværdigt, at lade sig kue af dets Sorger eller Savn. Jeg føler med Glæde, at nu, Gudskeelov, alle Plager og Fortrædeligheder kun have Magt over mig, saa længe de ikke blive for mange, thi kun saa længe bliver jeg i deres Sphære, og striider med dem Ansigt til Ansigt; men blive de for mange og for kiække, saa opløfter mit Sind sigs. 114over dem, og boer i en anden Tingenes Orden, hvor der ingen Plager eller Fortrædeligheder ere. — Jeg har ogsaa, foruden mange Prædikener, faaet skrevet en Afhandling, der rigtignok kun er tre Ark stor, men har kostet mig megen Umage. Siden De forlanger det, saa vil jeg sige Dem, at dens Indhold er et Beviis for, at Justinus Martyr har brugt de samme Evangelier, som vi endnu have, hvilket i seenere Tiider Alle vare blevne eenige om at nægte. Afhandlingen er meget flittig, jeg troer ogsaa temmelig grundig, og har den Fortjeneste at være en Anstødssteen, lagt den nyere Theologie i Vejen.

Det er mig en meget behagelig Udsigt, at det snart er Sommer, og at De da kan komme ud til mig og læse Camoens med mig. Jeg venter rigtignok ikke at lære Portugiesisk, da jeg ikke let lærer noget Sprog, og heller ikke bekymrer mig saa meget om at lære et Sprog, hvorpaa jeg egentlig kun ønsker at læse denne eene Bog; men jeg haaber dog derved at faae et Begreeb om denne vidtberømte Portugade, som jeg har hørt saa Meget om, uden at viide det Mindste. — Og De vil nu til „at lære Dansk"? Det er vel sandt, at der er et Par Ord, som De engang imellem bruger galt, men troer De ellers, at Guldberg eller Abrahamson kunne saa godt Dansk som De? At de have opspundet eller lært udenad nogle vil kaarlige Regler, uden, som deres Stiil og deres Domme noksom viise, at kiende Grunden i Sproget, gjør dem dog ikke til danske Classikere. Imidlertid troer jeg dog, det kan være Dem ganske nyttigt at læse saadan en Grammatik, fordi De derved vil faae bevidstere, hvad De allerede har. Men Hovedsagen er at læse de Gamle, f. Ex. Wedels Saxo og deslige, fordi man der ved Sammenligningen seer, hvad Sproget siden kan have vundet, og hvad det har tabt, og hvortil og hvorledes det skal uddannes. Dette Studium driver jeg undertiden, og vil drive det endnu meere. —